

عنوان مقاله:

کاربست معرفت شهودی در براهین اصالت وجود صدرایی

محل انتشار:

فصلنامه تاریخ فلسفه اسلامی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حامده راستایی - موسسه آموزشی عالی آل طه

عبدالله نصری - استاد دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

موضوع این مقاله نحوه کاربرد معرفت شهودی در اصالت وجود نزد ملاصدراست. یکی از منابع مهم ملاصدرا در بنیان حکمت متعالیه، معرفت شهودی است. او از این سنخ معرفت نه به عنوان یک عارف، بلکه به مثابه یک فیلسوف بهره گرفته و در صدد برهانیکردن این معارف عرفانی است. مسئله اصالت وجود زیربنای بسیاری از نوآوری‌های ملاصدرا در فلسفه است و می‌توان رد پای معرفت شهودی را به وضوح در آن مشاهده نمود. صدرالمتهالین باور به اصالت وجود را مرهون نیل به کنه معنای هستی می‌داند و این امری است که جز با شهود ممکن نیست. او در اثبات اعتباریت ماهیت و همچنین برخی استدلال‌های اصالت وجود به سخنان عارفان سلف توجه دارد. مسائل متفرع بر اصالت وجود همچون ارتباط وجود و ماهیت، تقدم بالحقیقه وجود بر ماهیت، امکان فقری و وجود رابط از جمله مباحث دیگری است که متاثر از معرفت شهودی است. مسئله این مقاله آن است که معرفت شهودی چه تاثیری بر قول ملاصدرا به اصالت وجود و متفرعات اصالت وجود داشته است. ضمناً در این مقاله مراد از معرفت شهودی، اعم از معرفتی است که خود شخص از شهود بدان نایل شده است یا دیگران شهود کرده اند و ایشان با واسطه بدان نایل شده است.

کلمات کلیدی:

معرفت شهودی، ملاصدرا، اصالت وجود، عرفان، وجود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1768446>

